

Bóg prowadzi Dawida

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii króla Dawida;
- omówienie, czym jest psalm i jakie są rodzaje psalmów.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- swoimi słowami opowiada, w jaki sposób Dawid został królem Izraela;
- wskazuje na szczególne działanie Boga w życiu Dawida;
- omawia, jak Bóg zareagował na grzech Dawida;
- wyjaśnia, czym jest psalm;
- wskazuje różne rodzaje psalmów;
- dostrzega możliwość modlitwy psalmami na co dzień.

Pojęcia i postaci

Dawid, Saul, Samuel, Batszeba, Uriasz, nawrócenie, psalm.

Wartości

wiara, zaufanie, wierność obietnicom, miłość Boga.

Metody i środki

pogadanka, praca z tekstem Pisma Świętego, plakat, miniwykład, rozmowa kierowana, praca z podręcznikiem.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Chwała Ojcu.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał historię życia króla Dawida; będę umiał wyjaśnić, czym jest psalm; będę wiedział, jakie są rodzaje psalmów.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel, rozmawiając z uczniami, przypomina im treść poprzedniej lekcji: Gdy Saul okazał się złym królem, Bóg wybrał jego następcę. Dawid, najmłodszy syn Jessego, został namaszczony przez Samuela na kolejnego króla Izraela. Następnie nauczyciel tłumaczy, że Dawid nie objął od razu rządów, ale na początku służył na dworze króla Saula. W tym czasie Izraelici walczyli z Filistynami. W czasie bitwy Filistyni zaproponowali, żeby najdzielniejszy Izraelita zmierzył się z najlepszym wojownikiem Filistynów. Z obozu Filistynów wystąpił Goliat. Gdy Izraelici go zobaczyli, bardzo się przestraszyli. Nikt nie chciał stanąć z nim do walki. Odwagą wykazał się dopiero Dawid, który stanął naprzeciw wroga.

Metoda – praca z tekstem Pisma Świętego. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy. Jedna z nich otrzymuje fragment: 1 Sm 17, 4-7, druga: 1 Sm 17, 38-40. Następnie prosi uczniów, by na podstawie podanych fragmentów opisali, jak był przygotowany do walki Goliat, a jak Dawid. W przypadku klas, które pracują wolniej, nauczyciel może najpierw przeczytać pierwszy fragment i poprosić o odpowiedź ustną, następnie tak samo postąpić z drugim fragmentem.

Po zakończeniu pracy nauczyciel prosi uczniów, żeby przeczytali swoje odpowiedzi. Podsumowując, wskazuje, że mimo różnic w uzbrojeniu, sile fizycznej i wyszkoleniu wojskowym Dawid nie bał się stanąć do walki z Goliatem. Wiedział, że Bóg jest przy nim. Zaufał Mu, bez lęku stanął naprzeciw Goliata i z Bożą pomocą pokonał wroga.

Metoda – plakat. Uczniowie wykonują – w zeszytach lub na dużych kartkach – plakaty ilustrujące hasło: „Zaufaj Bogu” (ćwiczenie 2 z podręcznika, punkt „Praca na lekcji”). Na zakończenie wybrani uczniowie prezentują swoje prace.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że po zwycięstwie nad Goliatem sława Dawida zaczęła rosnąć. Odnosił coraz więcej zwycięstw, co wywoływało zazdrość króla Saula, do tego stopnia, że ten chciał go zabić. Dawid musiał więc uciekać i ukrywał się, aż do śmierci Saula. Dopiero gdy król zmarł, Dawid wstąpił na tron Izraela i uczynił z Jerozolimy stolicę państwa. Bóg mu błogostawił – kraj się rozwijał, a ludzie żyli w pokoju.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel pyta uczniów, czym jest grzech. Chodzi o to, żeby w rozmowie dojść do wniosku, że jest to odwrócenie się od Boga, odejście od Jego przykazań, zerwanie więzi z Bogiem. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że pomimo wielu darów, jakie Dawid otrzymał od Boga, nie ustrzegł się on grzechu. Spodobła mu się Batszeba, żona Uriasza. Dlatego Dawid wysłał Uriasza na wojnę w najbardziej niebezpieczne miejsce, a gdy wróg zaatakował, polecił innym żołnierzom, żeby opuścili Uriasza. Po jego śmierci Dawid ożenił się z Batszebą. Nauczyciel pyta uczniów, dlaczego takie zachowanie nie podobało się Bogu. Wspomina o Natanie, który upomniał króla, i prosi uczniów, żeby powiedzieli, jak powinien zachować się król, gdy zgrzeszył. Nauczyciel prowadzi uczniów do wniosku, że Bóg dał nam przykazania, byśmy byli szczęśliwi, Natan zaś pomógł królowi zrozumieć jego grzech i żałować za popełnione czyny. Nauczyciel pyta uczniów, jak ich zdaniem zachował się Bóg, widząc żal i skrucę Dawida. Rozmowa powinna prowadzić do sformułowania wniosku, że Bóg zawsze wybacza tym, którzy żałują, chcą się nawrócić i poprawić.

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, co to jest psalm: utwór poetycki, przez który ludzie zwracali się do Boga, wykonywany przy akompaniamencie muzyki. Autorstwo większości psalmów przypisuje się Dawidowi. Uczniowie, korzystając z informacji zawartych w podręczniku, wykonują ćwiczenie 1 (punkt „Praca na lekcji”). Nauczyciel prosi uczniów, żeby zaprezentowali wyniki pracy. Następnie wyjaśnia, że każdy człowiek czasami chce o coś Boga prosić, za coś Mu dziękować lub przeproszać za grzechy. Jeżeli uczniowie będą w takiej sytuacji, mogą sięgnąć do Księgi Psalmów (teksty poszczególnych psalmów można również znaleźć w internecie). Czytając słowa psalmów, można prosić Boga o potrzebne łaski.

Podsumowanie lekcji

Dawid uczy nas zaufania Bogu – gdy stał naprzeciwko Goliata, wierzył, że Bóg jest z nim i dlatego nie lękał się wroga. Jednocześnie jego osoba przypomina nam, że nawet gdy zgrzeszymy, Bóg czeka na nasz powrót. Jeśli żałujemy za grzechy i chcemy się poprawić, Bóg zawsze nam je odpuści.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika (punkt „Dla ducha”).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – psalm jako gatunek literacki i jego rodzaje;
- historia – życie w starożytnym Izraelu.